EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

واجبنا نحو الصحابة

Wājibunā naḥwa al-ṣaḥābah

DATORIA NOASTRĂ FAȚĂ DE COMPANIONII PROFETULUI

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

Datoria noastră față de companionii Profetului

واجبنا نحو الصحابة

Wājibunā naḥwa al-ṣaḥābah

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: واجبنا نحو الصحابة
Ediția I
© 1432 H — ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr. Toate drepturile asupra originalului rezervate.
Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026, CC BY 3.0 · https://tanzil.net.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, Wājibunā naḥwa al-ṣaḥābah, ediția I, al-Madīnah al-Munawwarah, 1432 H / 2011. ISBN al ediției arabe: 978-603-00-8754-9.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Introducere 1
1 Datoria față de companioni și păstrarea religiei 5
Integritatea companionilor 5
Companionii au transmis această religie 6
A vorbi despre companioni înseamnă a vorbi despre religie 7
Atacarea companionilor înseamnă atacarea religiei 8
2 Integritatea companionilor 9
3 Atitudinea musulmanului față de companioni 17
4 Virtuțile companionilor și interzicerea insultării lor 21
5 Deosebirile de merit dintre companioni 27
6 Îndemn la studierea vieților companionilor 35
7 Atitudinea față de neînțelegerile dintre companioni 37
Glosar 41
Bibliografie 42
Indice 43

Introducere

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Toată lauda Îi aparţine lui Allah. Îl lăudăm, Îi cerem ajutorul şi iertarea şi căutăm adăpost la Allah de răul sufletelor noastre şi de faptele noastre rele. Pe cel pe care Allah îl călăuzeşte nimeni nu îl poate rătăci, iar pe cel pe care îl lasă în rătăcire nimeni nu îl poate călăuzi. Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat, şi mărturisesc că Muḥammad este robul şi Trimisul Său. Allah să reverse asupra lui, asupra familiei sale şi asupra tuturor companionilor săi binecuvântări, pace şi salutări din belşug!

Acestea fiind spuse: subiectul acestei lucrări este datoria noastră faţă de nobilii companioni, Allah să fie mulţumit de ei. Este o îndatorire măreaţă şi un lucru de mare însemnătate. Se cuvine să îi acordăm cu toţii atenţie şi să ne îngrijim de el în cea mai mare măsură.

Dragă cititorule, să ştii că datoria noastră faţă de companioni este o parte din datoria noastră faţă de religia noastră: Islamul, religia pe care Allah a ales-o pentru robii Săi şi în afara căreia nu primeşte de la ei nicio altă religie. Allah, Cel Slăvit şi Preaînalt, spune:

﴿إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَـٰمُ﴾

Religia la Allah este Islamul.

Coran, Āl ʿImrān 3:19 (fragment)

Tot Cel Slăvit și Preaînalt spune:

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ﴾

Celui care caută altă religie în afara Islamului nu i se va primi, iar în Viața de Apoi va fi dintre cei pierduți.

Coran, Āl ʿImrān 3:85

De asemenea, Preaînaltul spune:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

Astăzi v-am desăvârșit religia, am împlinit binefacerea Mea asupra voastră și am ales pentru voi Islamul ca religie.

Coran, al-Mā'idah 5:3 (fragment)

Aceasta este religia dreaptă și calea cea dreaptă: religia lui Allah, Cel Puternic și Măreț. Allah a ales pentru ea un vestitor credincios, un sfătuitor înțelept și un trimis nobil: Muḥammad ﷺ. El a transmis această religie în chip deplin, a lămurit-o cât se poate de limpede și a împlinit în cel mai desăvârșit fel ceea ce i-a poruncit Domnul său, Binecuvântat și Preaînalt. Allah i-a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ بَلِّغْ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ﴾

O, Trimisule! Transmite ceea ce ți-a fost pogorât de la Domnul tău!

Coran, al-Mā'idah 5:67 (fragment)

El a transmis mesajul, a împlinit ceea ce i-a fost încredințat, a povățuit comunitatea și s-a străduit pentru Allah așa cum se cuvine, până când i-a venit moartea. Nu a lăsat niciun bine fără să îndrume comunitatea spre el și niciun rău fără să o prevină împotriva lui. Allah Preaînaltul le-a amintit robilor Săi această binefacere:

﴿هُوَ ٱلَّذِى بَعَثَ فِى ٱلْأُمِّيِّـۧنَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلُ لَفِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ﴾

El este Cel care a trimis printre cei neștiutori de carte un Trimis dintre ei, care le recită versetele Sale, îi curăță și îi învață Cartea și Înțelepciunea, deși, mai înainte, ei se aflau într-o rătăcire vădită.

Coran, al-Jumu'ah 62:2

Trimisul nostru ﷺ a transmis religia lui Allah pe deplin și desăvârșit, a povățuit comunitatea cu cea mai mare grijă, i-a arătat limpede calea cea luminoasă și i-a înfățișat drumul drept. Binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra lui!

Pentru acest nobil Trimis, Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, a ales companioni nobili, sprijinitori integri și imami demni de încredere. Ei l-au susținut, l-au ajutat și l-au întărit și au sprijinit religia lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt. Au fost cei mai buni însoțitori ai celui mai bun om care a pășit pe fața pământului: Trimisul lui Allah ﷺ. Au fost companioni buni și drepți, frați nobili și ajutoare puternice și hotărâte. Ei l-au sprijinit pe Trimisul lui Allah ﷺ și l-au întărit, fiind cele mai bune ajutoare pentru răspândirea și sprijinirea religiei sale.

Cât de vrednici de laudă și de cinstire sunt! Cât de înalt le este rangul și cât de măreață poziția! Cât de nobilă este strădania lor pentru sprijinirea religiei lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt!

Allah, Cel Puternic și Măreț, i-a ales pe acești companioni pentru Profetul Său ﷺ cu știință și înțelepciune. I-a ales ca oameni buni și integri. Ei au fost, după mărturia Domnului lumilor și a nobilului Trimis ﷺ, cei mai buni oameni după profeți. Allah Preaînaltul spune:

﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾

Voi sunteți cea mai bună comunitate ivită pentru oameni.
Coran, Āl ʿImrān 3:110 (fragment)

Cei dintâi cuprinși în această laudă sunt companionii Profetului ﷺ. În cele două culegeri autentice este transmis de la Profet ﷺ că a spus:

خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ

„Cei mai buni oameni sunt cei din generația mea, apoi cei care vin după ei, apoi cei care vin după aceștia.”[1]

Aceasta este virtutea companionilor, mărturisită de Domnul lumilor și de nobilul Său Trimis ﷺ. Ei au fost cu adevărat oameni buni, integri și demni de încredere, statornici și imami călăuzitori. Allah să fie mulțumit de ei și să îi mulțumească!

De aceea, trebuie să înțelegem că a vorbi despre companioni și despre datoria noastră față de ei ține de religie, de crezul islamic și de credința prin care Allah, Binecuvântat și Preaînalt, ne-a cerut să Îl adorăm. Dacă vei citi cărțile de crez alcătuite de imamii înaintașilor, de odinioară și de mai târziu, nu vei găsi niciuna care să nu arate credința corectă cu privire la companioni.

1 Al-Bukhārī (2652) și Muslim (2533), din hadithul lui Ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el.

1 Datoria față de companioni și păstrarea religiei

Se ridică următoarea întrebare: **de ce datoria noastră față de companioni este o parte din datoria noastră față de religie?**

Spun: companionii, Allah să fie mulțumit de ei, sunt cei care au purtat și au transmis această religie comunității. Allah Preaînaltul i-a cinstit prin faptul că au auzit religia Sa de la Trimisul lui Allah ﷺ. I-a cinstit și cu binecuvântarea de a-i vedea chipul, de a-l privi ﷺ și de a-i auzi hadithurile fără mijlocitor. L-au văzut, i-au auzit cuvintele, le-au păstrat, le-au înțeles și le-au transmis comunității Islamului.

Există oare vreun hadith al Profetului ﷺ, despre cuvintele ori faptele sale, care să fi ajuns la noi pe altă cale decât prin companioni?

Când deschizi cărțile Sunnei, Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, Ṣaḥīḥ Muslim, culegerile de tip Sunan, Musnad ori Jāmiʿ și părțile de hadith, găsești un lanț de transmitere care începe cu autorul: cutare ne-a relatat de la cutare, de la cutare, până când ajunge la un companion, iar companionul relatează de la Profet ﷺ. În toate hadithurile autentice și dovedite de la Trimisul lui Allah ﷺ, drumul nostru către nobilul Profet ﷺ trece printr-un companion de seamă.

Integritatea companionilor

Companionii, Allah să fie mulțumit de ei, sunt cu toții integri. Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, le-a mărturisit integritatea și demnitatea de încredere în Cartea Sa, iar Profetul Său, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui, le-a mărturisit demnitatea de încredere. De aceea, în hadithurile relatate de la Profet ﷺ,

imamii înaintașilor și învățații Sunnei cercetează integritatea transmițătorilor și rangul lor, dacă sunt de încredere ori slabi. Ei cercetează starea fiecărui transmițător din lanț: este de încredere sau slab? Este integru sau nu? Dar, când lanțul ajunge la un companion, nu mai cercetează această chestiune, deoarece companionii sunt integri și demni de încredere.

De aceea, dacă cercetezi lucrările despre neajunsurile relatărilor și cărțile despre transmițători, începând cu generația urmașilor companionilor, vei găsi că se vorbește despre starea fiecăruia. Se spune: cutare este de încredere, cutare este statornic în transmitere, cutare este un bun păstrător al relatărilor, cutare este slab și așa mai departe. Dar numai despre companioni nu se discută dacă sunt sau nu integri ori dacă sunt sau nu de încredere.

Motivul este că integritatea tuturor le-a fost mărturisită de Domnul lumilor, Cel Slăvit și Preaînalt, și de Trimisul Său ﷺ, în numeroase versete din Coran și în multe hadithuri ale nobilului Trimis, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui.

Companionii au transmis această religie

Companionii, Allah să fie mulțumit de ei, sunt transmițătorii acestei religii. Au auzit-o de la Trimisul lui Allah ﷺ, au păstrat-o așa cum au auzit-o și au transmis-o comunității cu toată cinstea, încrederea și probitatea. Prin purtarea sa, fiecare dintre ei spune:

„Aceasta este ceea ce am auzit de la Trimisul lui Allah ﷺ, iar noi vă transmitem întocmai ceea ce am auzit, pe deplin și fără lipsă.”

Acești companioni sunt cei care au avut parte din belșug de ruga Profetului ﷺ, atunci când a spus:

نَضَّرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا فَحَفِظَهُ حَتَّى يُبَلِّغَهُ

„Allah să îi lumineze chipul celui care aude de la noi un hadith, îl păstrează și apoi îl transmite!”[2]

Cunoașteți oare pe cineva din această comunitate care să fi dobândit această măreață rugă așa cum au dobândit-o companionii? Allah să fie mulțumit de ei și să îi mulțumească! Ei au păstrat religia și hadithurile nobilului Trimis, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui, și le-au transmis comunității curate, limpezi, întregi și depline, cu toată cinstea și încrederea, cu cea mai mare precizie și grijă. Așa au fost ei, Allah să fie mulțumit de ei.

Se aflau alături de Profet, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui, se îngrijeau să participe la adunările sale și se întreceau să fie de față, să îi audă hadithurile, să le păstreze, să le cuprindă cu inimile lor și să le transmită comunității Islamului.

A vorbi despre companioni înseamnă a vorbi despre religie

Dacă acesta este rangul înalt și poziția nobilă a companionilor, oare a vorbi despre ei nu înseamnă a vorbi despre religie, ai cărei transmițători și purtători către comunitate sunt? În transmiterea fiecărui hadith al Profetului ﷺ către noi se află un companion. Prin urmare, a vorbi despre ei ține de a vorbi despre această religie.

2 Relatat de Abū Dāwūd (3662), al-Tirmidhī (2656) și Ibn Mājah (230), din hadithul lui Zayd ibn Thābit, Allah să fie mulțumit de el. Este relatat și de la mai mulți companioni, cu formulări apropiate. Al-Albānī l-a declarat autentic în al-Silsilah al-Ṣaḥīḥah (404).

Atacarea companionilor înseamnă atacarea religiei

În schimb, atacarea lor înseamnă atacarea religiei înseși. După cum au spus învățații: *„Atacarea transmițătorului înseamnă atacarea celor transmise."* Dacă cei care ne-au transmis religia, companionii, sunt atacați și dacă se pune la îndoială integritatea, demnitatea lor de încredere și cinstea lor, în ce stare ar ajunge religia transmisă de ei? Religia însăși ar fi pusă la îndoială. De aceea, marele imam și remarcabilul păstrător al hadithurilor Abū Zurʿah al-Rāzī, Allah să aibă milă de el, a spus:

> *„Dacă vezi un om care îl denigrează pe vreunul dintre companionii Profetului ﷺ, să știi că este un eretic. Pentru noi, Trimisul ﷺ este adevărat, iar Coranul este adevărat. Cei care ne-au transmis Coranul și relatările sunt companionii Trimisului lui Allah ﷺ. Acești oameni vor să îi discrediteze pe martorii noștri, pentru a lipsi de autoritate Cartea și Sunna. Mai degrabă ei sunt cei a căror credibilitate trebuie contestată; ei sunt eretici."*[3]

Dacă acești companioni nu ar fi demni de încredere și nici integri, unde ar fi religia prin care Îl adorăm pe Allah?

Unii dintre oamenii aflați în rătăcire îi denigrează pe toți companionii, în afara unui număr mic, pe care îi poți număra pe degete. Li se spune: dacă lucrurile ar sta astfel, unde ar mai fi religia? Cum ar fi cunoscută religia lui Allah? Cum ar fi adorat Allah? Cum I s-ar face rugăciunea și prosternarea? Cum ar fi împlinite obligațiile Sale? Cum s-ar face pelerinajul la Casa Sa? Cum ar fi ascultat și cum ar fi evitate cele oprite de El, dacă sunt atacați cei care au transmis și au purtat religia, companionii nobilului Profet, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui?

De aceea, trebuie să înțelegem că atacarea transmițătorilor religiei — adică a companionilor — înseamnă atacarea religiei înseși. Să înțelegem pe deplin că datoria noastră față de companioni face parte din datoria noastră față de religia noastră, deoarece ei sunt cei care au transmis-o. Dacă sunt atacați ei, este atacată religia.

3 Al-Kifāyah fī ʿIlm al-Riwāyah, de al-Khaṭīb al-Baghdādī, p. 49.

2 Integritatea companionilor

Cum ar putea fi atacați aceia pe care Stăpânul lumilor i-a declarat integri în Cartea Sa cea limpede, în multe versete ale ei? Mai mult, El, Slăvitul și Preaînaltul, a vestit că este mulțumit de ei și că ei sunt mulțumiți de El. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلْأَوَّلُونَ مِنَ ٱلْمُهَٰجِرِينَ وَٱلْأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُم بِإِحْسَٰنٍ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ﴾

„Cei dintâi înaintași dintre emigranți și ajutoare, precum și cei care i-au urmat în bine: Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El.”

Coran, al-Tawbah 9:100 (fragment)

El, Slăvitul și Preaînaltul, a vestit că este mulțumit de ei. Oare Allah este mulțumit de cineva care nu este demn de încredere în transmiterea religiei? Oare El, Slăvitul și Preaînaltul, este mulțumit de cineva care ar trăda în transmiterea cuvintelor Trimisului celui Nobil ﷺ? Nicidecum, cu totul departe de adevăr ar fi aceasta! El este mulțumit de ei fiindcă sunt oameni integri și demni de încredere, înaintași aleși și fiindcă transmit religia Sa în chipul cel mai deplin și mai bun:

﴿رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ﴾

„Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El.”

Coran, al-Tawbah 9:100 (fragment)

Și spune El, Slăvitul, în alt verset:

﴿لَّقَدْ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ ٱلشَّجَرَةِ﴾

„Allah a fost mulțumit de credincioși când ți-au jurat credință sub copac."

Coran, al-Fatḥ 48:18 (fragment)

Ei erau cu mult mai mult de o mie la număr și de toți era mulțumit Allah. Profetul ﷺ a spus despre participanții la Badr:

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَكُونَ قَدِ اطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ

فَقَالَ: اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ، فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ

„De unde să știi? Poate că Allah i-a privit pe participanții la Badr și a spus: «Faceți ceea ce voiți, căci v-am iertat!»"[4]

Aceasta este o mărturie de integritate după alta, o laudă după alta și o preamărire măreață, repetată în Coranul cel Nobil și în Sunnah Profetului ﷺ. Versetele și hadithurile care îi laudă pe companioni, Allah să fie mulțumit de ei, sunt aproape de nenumărat.

4 Relatat de al-Bukhārī (3007) și Muslim (2494), din hadithul lui ʿAlī, Allah să fie mulțumit de el.

Mai mult, lauda companionilor nu a venit numai în Coran, ci lauda lor a precedat existența lor pe pământ. Ei au fost lăudați în Tora și în Evanghelie înainte să fi fost creați și înainte să fi existat. În ultimul verset din Sūrat al-Fatḥ, Allah spune despre companioni:

﴿مُّحَمَّدٞ رَّسُولُ ٱللَّهِۚ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ أَشِدَّآءُ عَلَى ٱلۡكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيۡنَهُمۡۖ تَرَىٰهُمۡ رُكَّعٗا سُجَّدٗا يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗاۖ سِيمَاهُمۡ فِي وُجُوهِهِم مِّنۡ أَثَرِ ٱلسُّجُودِ﴾

„Muḥammad este Trimisul lui Allah. Cei care sunt alături de el sunt aspri față de necredincioși și milostivi între ei. Îi vezi plecându-se și prosternându-se, căutând har și mulțumire de la Allah. Semnul lor se află pe chipurile lor, din urma prosternării.”

Coran, al-Fatḥ 48:29 (fragment)

Domnul, Slăvitul și Preaînaltul, îi laudă pe companioni. Unde se află această asemănare și în care Carte? Preaînaltul spune:

﴿ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي ٱلتَّوْرَىٰةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي ٱلْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْـَٔهُۥ فَـَٔازَرَهُۥ فَٱسْتَغْلَظَ فَٱسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِۦ يُعْجِبُ ٱلزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ ٱلْكُفَّارَ ۗ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنْهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًۢا﴾

„Aceasta este asemănarea lor în Tora. Iar asemănarea lor în Evanghelie este aceea a unei semănături care își scoate vlăstarul, îl întărește, iar el se îngroașă și se înalță drept pe tulpina sa, spre bucuria semănătorilor, pentru ca prin ei să îi mânie pe necredincioși. Allah le-a făgăduit acelora dintre ei care cred și săvârșesc fapte bune iertare și o răsplată măreață.”

Coran, al-Fatḥ 48:29 (fragment)

Aceasta este o laudă frumoasă adusă nobililor companioni, Allah să fie mulțumit de ei, pomenită în Tora și pomenită în Evanghelie. Acest verset nobil îți arată, frate musulman, că Domnul cel Măreț i-a lăudat pe companioni, i-a înfățișat drept curați și le-a mărturisit integritatea în Tora, în Evanghelie și în Coran. O laudă măreață, o preamărire deosebită și o mărturie înaltă de curăție pentru acești înaintași aleși și integri! I-a lăudat înainte să existe și i-a preamărit înainte să fie creați, când a pogorât Cartea Sa, Tora, asupra lui Mūsā, pacea fie asupra lui, și când a pogorât Cartea Sa, Evanghelia, asupra lui ʿĪsā, pacea fie asupra lui. Apoi i-a lăudat pe când se aflau pe fața pământului, în Cartea Sa, Coranul cel Nobil, pe care l-a pogorât asupra lui Muḥammad ﷺ.

Citim și o altă laudă a companionilor venită de la Stăpânul lumilor, în Sūrat al-Ḥashr, unde El, Slăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَـٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَـٰرِهِمْ وَأَمْوَٰلِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّـٰدِقُونَ﴾

„Pentru emigranții săraci, care au fost alungați din casele și averile lor, căutând har și mulțumire de la Allah și sprijinindu-L pe Allah și pe Trimisul Său. Aceștia sunt cei sinceri.”

Coran, al-Ḥashr 59:8

Allah, Slăvitul, i-a descris prin cuvintele:

﴿أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّـٰدِقُونَ﴾

„Aceștia sunt cei sinceri.”

Coran, al-Ḥashr 59:8 (fragment)

Apoi a spus despre ajutoare:

﴿وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَـٰنَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾

„Cei care s-au așezat în cetate și în credință înaintea lor îi iubesc pe cei care au emigrat către ei.”

Coran, al-Ḥashr 59:9 (fragment)

Adică îi iubesc pe emigranți:

﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُواْ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ﴾

„Și nu găsesc în piepturile lor nicio dorință pentru ceea ce li s-a dat acestora. Îi pun înaintea lor înșiși, chiar dacă ei sunt în nevoie. Cei care sunt feriți de zgârcenia propriului suflet, aceia sunt cei izbânditori."

Coran, al-Ḥashr 59:9 (fragment)

Aceasta este o laudă a emigranților și a ajutoarelor. După cum se știe, companionii se împart în două categorii: emigranți și ajutoare.

Emigranții sunt oamenii din Makkah care și-au părăsit averile și casele și au emigrat pentru Allah:

﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ﴾

„Căutând har și mulțumire de la Allah și sprijinindu-L pe Allah și pe Trimisul Său."

Coran, al-Ḥashr 59:8 (fragment)

Au lăsat totul în urmă și au venit la Madīnah ca să Îl sprijine pe Allah și pe Trimisul Său. Allah a spus despre ei:

﴿أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ﴾

„Aceștia sunt cei sinceri."

Coran, al-Ḥashr 59:8 (fragment)

Adică sunt sinceri în credința lor, în însoțirea Profetului, în ascultarea lor și în urmarea religiei lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. Allah Preaînaltul a spus:

﴿مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا۟ مَا عَـٰهَدُوا۟ ٱللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُۥ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا۟ تَبْدِيلًا﴾

„Între credincioși sunt bărbați care au fost sinceri în legământul făcut cu Allah. Unii dintre ei și-au împlinit sorocul, iar alții așteaptă, fără să fi schimbat nimic."

Coran, al-Aḥzāb 33:23

Aceștia sunt companionii, Allah să fie mulțumit de ei. Domnul, Slăvitul și Preaînaltul, le aduce această laudă binecuvântată și frumoasă.

După cum Allah Preaînaltul i-a lăudat pe emigranți, tot astfel i-a lăudat și pe ajutoare, spunând:

﴿وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ﴾

„Cei care s-au așezat în cetate."

Coran, al-Ḥashr 59:9 (fragment)

Prin cetate se înțelege Madīnah. Ajutoarele se așezaseră în Madīnah înaintea emigranților. Dar ce au făcut ajutoarele când emigranții au venit la ele? Și-au împărțit avuțiile cu ei: fiecare dintre ajutoare îi dădea emigrantului jumătate din casa sa și jumătate din averea sa. Aceasta este dăruirea prin care Allah i-a lăudat:

﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾

„Îi pun înaintea lor înșiși, chiar dacă ei sunt în nevoie."

Coran, al-Ḥashr 59:9 (fragment)

Ajutoarele și emigranții s-au unit pentru a sprijini religia lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. Toți sunt sprijinitori ai religiei lui Allah și toți îi sunt ajutoare:

﴿وَمَا بَدَّلُواْ تَبۡدِيلًا﴾

„Fără să fi schimbat nimic."
Coran, al-Aḥzāb 33:23 (fragment)

3 Atitudinea musulmanului față de companioni

Aceasta este starea lor. Dar care este starea celor care au venit după ei, adică a credincioșilor care i-au urmat în bine? Trebuie să luăm aminte aici, căci Allah, Slăvitul și Preaînaltul, a arătat calea pe care credinciosul trebuie să o urmeze față de emigranți și de ajutoare, după plecarea lor. Allah a spus:

﴿وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ﴾

„Cei care au venit după ei”
Coran, al-Ḥashr 59:10 (fragment)

adică după emigranți și ajutoare:

﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

„spun: «Doamne, iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință și nu pune în inimile noastre nicio dușmănie față de cei care cred! Doamne, Tu ești Blând și Îndurător!»”
Coran, al-Ḥashr 59:10 (fragment)

Acest verset arată, așadar, calea pe care fiecare credincios trebuie să o urmeze față de companioni, Allah să fie mulțumit de ei.

Această datorie se rezumă la două lucruri. Ia bine aminte la ele, Allah să îți aducă folos prin ele!

Primul lucru: o inimă curată față de companioni. Inimile noastre să fie curate față de ei, fără dușmănie, ură ori ranchiună, fără aversiune și vrăjmășie. În ele să se afle numai iubire, bunătate, blândețe și afecțiune. Aceasta o înțelegem din cuvintele Sale:

﴿وَلَا تَجۡعَلۡ فِي قُلُوبِنَا غِلّٗا لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ﴾

„Și nu pune în inimile noastre nicio dușmănie față de cei care cred!”
Coran, al-Ḥashr 59:10 (fragment)

Adică: fă inimile noastre curate față de cei care ne-au precedat în credință. Ei sunt frații noștri, ba chiar cei mai buni frați ai noștri, Allah să fie mulțumit de ei și să îi mulțumească! De aceea, El a spus:

﴿وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعۡدِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا وَلِإِخۡوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلۡإِيمَٰنِ﴾

„Cei care au venit după ei spun: «Doamne, iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință!»”
Coran, al-Ḥashr 59:10 (fragment)

Ei sunt frații noștri. Pe lângă aceasta, au fost deosebiți printr-un mare privilegiu și cinstiți printr-o măreață onoare:

﴿ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلۡإِيمَٰنِ﴾

„Cei care ne-au precedat în credință.”
Coran, al-Ḥashr 59:10 (fragment)

Iar în celălalt verset a spus:

﴿وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلۡأَوَّلُونَ مِنَ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ﴾

„Cei dintâi înaintași dintre emigranți și ajutoare.”
Coran, al-Tawbah 9:100 (fragment)

Allah, Preaslăvitul, le-a dăruit această însușire aparte.

Noi ne aflăm acum în secolul al XIV-lea și între noi și ei sunt veacuri. Ei au fost alături de Profet ﷺ de când a fost trimis: l-au sprijinit, l-au cinstit, l-au ajutat și i-au fost alături umăr la umăr. Unde suntem noi față de ei?
Ne-au precedat în credință, ne-au precedat în sprijinirea religiei și ne-au precedat prin cinstea pe care Allah le-a dăruit-o de a fi companionii Profetului celui Nobil ﷺ. De aceea, când te rogi pentru companioni, amintește-ți întâietatea lor. Aceasta este o învățătură deosebită din acest verset măreț, în care El a spus:

﴿رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ﴾

„Doamne, iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință!”
Coran, al-Ḥashr 59:10 (fragment)

Ei au un drept asupra ta prin această mare întâietate. Ca să le cunoști rangul, adu-ți aminte de întâietatea lor, pentru care Allah, Preaslăvitul, i-a lăudat și i-a preamărit:

﴿ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ﴾

„Cei care ne-au precedat în credință.”
Coran, al-Ḥashr 59:10 (fragment)

Ceea ce vrem să arătăm este că prima însușire o constituie o inimă curată față de companioni. Aceasta o înțelegem din cuvintele:

﴿وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟﴾

„Și nu pune în inimile noastre nicio dușmănie față de cei care cred!”
Coran, al-Ḥashr 59:10 (fragment)

A doua însușire: o limbă curată. Fără insultă, vorbire urâtă, blestem și denigrare, ci numai rugăciune pentru ei. Înțelegem aceasta din cuvintele Preaînaltului:

﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا﴾

„Spun: «Doamne, iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat!»”

Coran, al-Ḥashr 59:10 (fragment)

Îi insultă ei pe cei care i-au precedat în credință? Îi ocărăsc? Îi atacă? Le pătează onoarea? Nicidecum! Aceasta nu este starea credincioșilor și nici felul lor de a fi. Așa cum a spus Allah:

﴿وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

„Cei care au venit după ei spun: «Doamne, iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință și nu pune în inimile noastre nicio dușmănie față de cei care cred! Doamne, Tu ești Blând și Îndurător!»”

Coran, al-Ḥashr 59:10

Astfel, calea oamenilor credinței față de companioni, Allah să fie mulțumit de ei, se rezumă la două puncte:

- Prima: o inimă curată.
- A doua: o limbă curată.

Da, o inimă curată și o limbă curată față de nobilii companioni, Allah să fie mulțumit de ei și să îi mulțumească!

4 Virtuțile companionilor și interzicerea insultării lor

În cele două Ṣaḥīḥ-uri se găsește un hadith al Profetului ﷺ prin care el previne comunitatea să nu îi insulte pe companioni și, în același timp, îi arată rangul lor. El ﷺ a spus:

لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنْفَقَ أَحَدُكُمْ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ

„Nu îi insultați pe companionii mei! Pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, dacă unul dintre voi ar cheltui aur cât muntele Uḥud, nu ar ajunge nici la un mudd — o mică măsură de hrană — dăruit de unul dintre ei, nici la jumătatea lui."[5]

Dacă unul dintre companioni, Allah să fie mulțumit de ei, ar da milostenie un mudd de hrană unui sărman, iar tu ai aduce aur cât muntele Uḥud — lucru pe care niciunul dintre noi, oricât de mare i-ar fi averea, nu îl poate face: să aducă aur cât muntele Uḥud și să îl dea milostenie; ba poate că, dacă i-ar veni aur cât muntele Uḥud, ar fi ispitit de el, s-ar agăța de el și ar deveni zgârcit și avar —, totuși, presupunând că unul dintre noi ar avea aur cât muntele Uḥud și l-ar da milostenie, el nu ar ajunge la un mudd dăruit de unul dintre companioni. Luați aminte, așadar, și cunoașteți rangul și locul companionilor, Allah să fie mulțumit de ei și să îi mulțumească!

5 Al-Bukhārī (3673), din hadithul lui Abū Saʿīd al-Khudrī, Allah să fie mulțumit de el; și Muslim (2540), din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

„Nu îi insultați pe companionii mei!” Acestea sunt cuvintele Profetului ﷺ, nu cuvintele unui om oarecare și nici ale vreunui învățat. Sunt cuvintele Trimisului ﷺ, care povățuiește comunitatea și o previne să nu se lege de vreunul dintre companioni ori să îl înjosească. Allah să fie mulțumit de ei! Totodată, el ne îndrumă să le cunoaștem rangul și locul.

Hadithurile sale ﷺ despre acest subiect sunt foarte multe. Prin ele, a arătat comunității locul companionilor, rangul și virtuțile lor. Atât de multe sunt hadithurile autentice ale Profetului ﷺ care îi laudă pe companioni, atât individual, cât și împreună, încât, atunci când unii învățați au vrut să le strângă virtuțile într-o carte, nu le-au putut cuprinde într-un singur volum. Au avut nevoie de volume și volume, de lucrări ample și ample!

Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah! Cât de înalt este rangul lor, cât de măreață este poziția lor, cât de însemnat este locul lor și cât de mare este datoria musulmanilor față de ei! Allah să fie mulțumit de ei și să îi mulțumească! Allah, Slăvitul, le-a poruncit oamenilor credinței să se roage pentru companioni și să ceară iertare pentru ei. Însă unii oameni au întors lucrurile pe dos și le-au răsturnat cu totul: au făcut tocmai contrariul a ceea ce li s-a cerut în Coran și a ceea ce li s-a cerut în Sunnah Profetului ﷺ. În loc să ceară iertare pentru ei, i-au insultat, iar în loc să îi laude, i-au atacat. De aceea, în Ṣaḥīḥ Muslim se relatează că ʿĀ’ishah, Allah să fie mulțumit de ea, i-a spus lui ʿUrwah ibn al-Zubayr:

يَا ابْنَ أُخْتِي، أُمِرُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِأَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فَسَبُّوهُمْ

„O, fiu al surorii mele! Li s-a poruncit să ceară iertare pentru companionii Profetului ﷺ, dar ei i-au insultat.”[6]

6 Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 3022.

Însă Allah Preaînaltul are o înțelepciune în aceasta. După cum a relatat Ibn al-Athīr în cartea sa Jāmiʿ al-uṣūl, de la Jābir ibn ʿAbd Allāh, Allah să fie mulțumit de el: „I s-a spus lui ʿĀʾishah: «Unii oameni îi vorbesc de rău pe companionii Profetului ﷺ, până și pe Abū Bakr și pe ʿUmar.» Ea a răspuns: «De ce vă mirați de aceasta? Faptele lor s-au întrerupt, iar Allah a vrut ca răsplata lor să nu se întrerupă.»”[7]

Cum se întâmplă aceasta? Știm cu siguranță din Sunnah că, atunci când cineva îi atacă altuia onoarea fără drept, se iau din faptele sale bune — adică din faptele bune ale celui care îl atacă — și i se dau celui atacat pe nedrept. Așa cum se arată în hadithul omului falit, pentru ca prin el să înțelegi ce se va întâmpla în Ziua Învierii cu cel care îi atacă pe companioni. Într-o zi, Profetul ﷺ le-a spus companionilor:

أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ؟ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. قَالَ: إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ

7 Jāmiʿ al-uṣūl, nr. 6366, unde nu este precizat cine a relatat-o. Au relatat-o cu lanț de transmitere Ibn ʿAsākir în Tārīkh Dimashq, 44/387, și al-Khaṭīb în Tārīkh Baghdād, 5/147.

حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ

„Știți cine este omul falit?" Ei au răspuns: „O, Trimis al lui Allah, omul falit dintre noi este cel care nu are nici dirham, nici bunuri." El a spus: „Omul falit din comunitatea mea este cel care va veni în Ziua Învierii cu rugăciune, post și zakāh, dar va veni după ce l-a insultat pe acesta, l-a calomniat pe acesta, a mâncat averea acestuia, a vărsat sângele acestuia și l-a lovit pe acesta. Atunci, unuia i se va da din faptele sale bune, iar altuia, din faptele sale bune. Dacă faptele sale bune se vor sfârși înainte să își achite datoriile, se va lua din păcatele lor și se vor pune asupra lui, apoi va fi aruncat în Foc."[8]

Îi cerem lui Allah ocrotire și izbăvire! Aceasta este situația celui care îl insultă pe un musulman oarecare. Cum va fi, atunci, cu cel care îi insultă pe companionii Profetului celui Nobil ﷺ? Cât de mare este nenorocirea și cât de grea este năpasta acestui om! Când acest om care insultă va veni în Ziua Învierii, i se va lua din faptele bune și li se vor da nobililor companioni. Dacă faptele sale bune se vor sfârși, se va lua din păcatele celor pe care i-a atacat și se vor pune asupra lui, apoi va fi aruncat în Focul Gheenei. Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah! Cât de mare este nenorocirea celui care îi atacă pe companioni și cât de grea este năpasta lui! Cât de greu lovit va fi când va veni falit în Ziua Învierii! Abū Bakr va lua din faptele sale bune, ʿUmar va lua din faptele sale bune, ʿUthmān va lua din faptele sale bune, soțiile Profetului — Allah să fie mulțumit de ele și să le mulțumească! — vor lua din faptele sale bune și la fel vor face ceilalți nobili companioni. Allah să fie mulțumit de ei!

8 Relatat de Muslim (2581), din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

Este uimitor că nici Mama credincioșilor, ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, nu a fost cruțată de atacurile lor, deși Allah a declarat-o nevinovată în Coran față de acuzațiile cu care au învinuit-o cei care au răspândit calomnia. Despre aceasta a pogorât versete în Sūrat al-Nūr, care vor fi recitate în locurile de rugăciune ale musulmanilor până în Ziua Învierii. Și totuși, încă se mai găsesc unii care o atacă. Ce va primi ʿĀ'ishah în Ziua Învierii? O parte însemnată de fapte bune! Apoi, acest om care o atacă va veni falit în Ziua Învierii, fiindcă s-a îndeletnicit să îi denigreze și să îi blesteme pe companionii Profetului ﷺ. Unii oameni își petrec până și diminețile și serile atacându-i și blestemându-i pe companionii Trimisului lui Allah ﷺ — căutăm adăpost la Allah! Care va fi starea lor în Ziua Învierii, când Îl vor întâlni pe Allah, Slăvitul și Preaînaltul?

Unii dintre ei merg până acolo încât spun: *„O, Allah, blestemă-i pe cei doi idoli ai Qurayshului, pe cei doi falși dumnezei ai lor, pe cei doi mincinoși ai lor și pe fiicele lor!"* — referindu-se la Abū Bakr și ʿUmar.

Și aceasta deși Profetul ﷺ a spus despre credincios în general:

لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ، وَلَا اللَّعَّانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيءِ

„Credinciosul nu este ponegritor, nici blestemător, nici nerușinat și nici vulgar."[9]

9 Relatat de Aḥmad (3949), al-Bukhārī în al-Adab al-mufrad (312), al-Tirmidhī (1977) și al-Ḥākim,1/12, din hadithul lui Ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el. Al-Tirmidhī a spus: „Un hadith bun, cu transmitere singulară." Al-Ḥākim a spus: „Autentic după condițiile celor doi șeici", iar al-Dhahabī a fost de acord cu el. Al-Albānī l-a declarat autentic în al-Ṣaḥīḥah (312).

Mai mult, când i s-a spus Profetului ﷺ: *„O, Trimis al lui Allah, roagă-te împotriva politeiștilor!”*, el a răspuns:

إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لَعَّانًا

„Eu nu am fost trimis ca blestemător.”[10]

Apoi vin grupuri de oameni lăsați fără ajutor, aleg elita comunității și pe cei mai aleși dintre oamenii ei și îi blestemă! Căutăm adăpost la Allah de a fi lăsați fără ajutorul Său!

10 Relatat de Muslim (2599), din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

5 Deosebirile de merit dintre companioni

S-a transmis în mod autentic de la Profetul ﷺ un hadith relatat de mai mulți companioni. Printre ei este ʿAlī ibn Abī Ṭālib, Allah să fie mulțumit de el, care spune că Profetul ﷺ a zis:

أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ سَيِّدَا كُهُولِ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ إِلَّا النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ

„Abū Bakr și ʿUmar sunt cei doi fruntași ai bărbaților maturi dintre locuitorii Paradisului, dintre cei dintâi și dintre cei de pe urmă, în afară de profeți și trimiși.”[11]

De aceea, cei mai aleși oameni din Paradis, după profeți și trimiși, sunt Abū Bakr și ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi. Ei sunt cei mai aleși oameni după profeți.

11 Relatat de Aḥmad (602), al-Tirmidhī (3666) și Ibn Mājah (95). A fost relatat de mai mulți companioni. Al-Albānī l-a declarat autentic prin totalitatea căilor sale de transmitere, în al-Ṣaḥīḥah (824).

În Ṣaḥīḥ al-Bukhārī se relatează de la Ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi, că a spus:

كُنَّا نُخَيِّرُ بَيْنَ النَّاسِ فِي زَمَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَنُخَيِّرُ أَبَا بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، ثُمَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ

„În vremea Profetului ﷺ, îi socoteam pe oameni după meritul lor și îl socoteam cel mai bun pe Abū Bakr, apoi pe ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, apoi pe ʿUthmān ibn ʿAffān, Allah să fie mulțumit de ei."[12]

Într-o completare a relatării, consemnată în alte surse, se spune:

فَيَبْلُغُ ذَلِكَ النَّبِيَّ ﷺ فَلَا يُنْكِرُهُ

„Aceasta ajungea la Profet ﷺ, iar el nu o dezaproba."[13]

Mai mult, în Ṣaḥīḥ al-Bukhārī se relatează de la Muḥammad ibn al-Ḥanafiyyah: „L-am întrebat pe tatăl meu, ʿAlī ibn Abī Ṭālib, Allah să fie mulțumit de el: «Care om este cel mai bun după Trimisul lui Allah ﷺ?» A răspuns: «Abū Bakr.» Am întrebat: «Apoi cine?» A răspuns: «Apoi ʿUmar.» M-am temut că va spune ʿUthmān, așa că am zis: «Apoi tu?» El a răspuns: «Eu nu sunt decât un om dintre musulmani.»"[14] Acesta este ʿAlī, Allah să fie mulțumit de el!

12 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 3655.

13 Al-Sunnah al lui Ibn Abī ʿĀṣim (993), al-Musnad al lui Abū Yaʿlā (5604) și Musnad al-Shāmiyyīn al lui al-Ṭabarānī (1764). Este o completare autentică, pe care al-Albānī a declarat-o autentică în Ẓilāl al-jannah (1193).

14 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 3671.

De la ʿAlī, Allah să fie mulțumit de el, s-a relatat și că a spus, după cum se găsește în al-Sunnah al lui Ibn Abī ʿĀṣim:

لَا يَبْلُغَنِي عَنْ أَحَدٍ يُفَضِّلُنِي عَلَى أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ إِلَّا جَلَدْتُهُ حَدَّ الْمُفْتَرِي

„Să nu aud despre cineva că mă socotește mai presus de Abū Bakr și de ʿUmar, căci îi voi aplica pedeapsa calomniatorului.”[15]

Acestea sunt cuvintele conducătorului credincioșilor, califul drept călăuzit ʿAlī ibn Abī Ṭālib, Allah să fie mulțumit de el. Trebuie, așadar, să știm că între datoriile noastre față de companioni se numără cunoașterea deosebirilor lor de merit și a ordinii rangurilor lor, ca să îi dăm fiecăruia dreptul cuvenit. Oare nu a spus Allah în Coran:

﴿لَا يَسْتَوِي مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ ٱلْفَتْحِ وَقَٰتَلَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُوا۟ مِنۢ بَعْدُ وَقَٰتَلُوا۟ ۚ وَكُلًّا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

„Nu sunt deopotrivă aceia dintre voi care au cheltuit și au luptat înainte de biruință. Aceia au o treaptă mai înaltă decât cei care au cheltuit și au luptat după aceea. Însă tuturor le-a făgăduit Allah răsplata cea frumoasă. Allah știe bine ceea ce faceți.”

Coran, al-Ḥadīd 57:10 (fragment)

15 Al-Sunnah al lui Ibn Abī ʿĀṣim, nr. 1219. A relatat-o și Aḥmad în Faḍāʾil al-ṣaḥābah (49).

„Răsplata cea frumoasă” înseamnă Paradisul, iar biruința este cucerirea cetății Makkah. S-a spus și că prin ea se înțelege pacea de la al-Ḥudaybiyah. Cei care i-au jurat credință Profetului ﷺ sub copac, în ziua păcii de la al-Ḥudaybiyah, nu sunt deopotrivă în credință, în rang și în merit cu acei companioni care au îmbrățișat Islamul după biruință și au luptat. Între aceștia și aceia există o deosebire. Totuși, toți sunt companioni, toți sunt oameni ai credinței și toți sunt în Paradis.
Companionii au, așadar, ranguri diferite. Cei mai aleși dintre companioni sunt cei care au jurat credință sub copac. Mai aleși decât aceștia sunt cei care au participat la Badr. Mai aleși decât toți aceștia sunt cei zece cărora li s-a vestit Paradisul. Pentru aceștia zece, Profetul ﷺ a mărturisit într-o singură adunare că sunt în Paradis. El ﷺ a arătat limpede, în aceeași adunare, că ei sunt în Grădina veșniciei. Așa cum se arată în hadithul relatat de al-Tirmidhī, imamul Aḥmad și alții de la ʿAbd al-Raḥmān ibn ʿAwf, Allah să fie mulțumit de el, care spune: „L-am auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând:

أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ، وَالزُّبَيْرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعِيدُ بْنُ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ فِي الْجَنَّةِ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ فِي الْجَنَّةِ

«Abū Bakr este în Paradis, ʿUmar este în Paradis, ʿUthmān este în Paradis, ʿAlī este în Paradis, Ṭalḥah este în Paradis, al-Zubayr este în Paradis, ʿAbd al-Raḥmān ibn ʿAwf este în Paradis, Saʿd ibn Abī Waqqāṣ este în Paradis, Saʿīd ibn Zayd ibn ʿAmr ibn Nufayl este în Paradis și Abū ʿUbaydah ibn al-Ǧarrāḥ este în Paradis.»”[16]

Aceștia sunt cei zece pentru care Profetul ﷺ a mărturisit într-o singură adunare că sunt în Paradis. Ei umblau pe pământ știind că sunt în Paradis. Cel Sincer și Demn de Încredere ﷺ le-a mărturisit aceasta. Cât de măreață este această mărturie și ce mare cinstire! Omul merge pe fața pământului și știe că, în Ziua Învierii, va fi dintre locuitorii Paradisului!

Cei mai aleși dintre aceștia zece sunt cei patru califi. Cei mai aleși dintre cei patru califi sunt Abū Bakr și ʿUmar. Iar cel mai ales dintre toți companionii este Abū Bakr al-Ṣiddīq, cel deplin sincer al acestei comunități.

Dintre toți companionii, Abū Bakr al-Ṣiddīq, Allah să fie mulțumit de el, a fost deosebit prin faptul că în Coran este arătat limpede drept însoțitorul Profetului:

﴿إِذْ يَقُولُ لِصَٰحِبِهِۦ لَا تَحْزَنْ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَنَا﴾

„Când îi spunea însoțitorului său: «Nu te întrista! Allah este cu noi!»”

Coran, al-Tawbah 9:40 (fragment)

Niciun alt companion nu este pomenit limpede în Coran în calitate de însoțitor al Profetului, în afară de Abū Bakr, Allah să fie mulțumit de el, cel deplin sincer al comunității. El a fost primul dintre bărbați care a îmbrățișat Islamul. Era de o sinceritate deplină: nu îi ajungea nimic de la Profet ﷺ fără să îl creadă.

16 Relatat de Aḥmad (1675), al-Tirmidhī (3747) și al-Nasāʾī în al-Kubrā (8194), din hadithul lui ʿAbd al-Raḥmān ibn ʿAwf, Allah să fie mulțumit de el. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-jāmiʿ (50).

Când Profetul ﷺ a venit și i-a înștiințat pe politeiști că fusese purtat noaptea la Bayt al-Maqdis, că fusese înălțat la cer și că urcase pe al-Burāq, ei au auzit vești pe care nu le puteau crede. Au venit la Abū Bakr, Allah să fie mulțumit de el, și l-au întrebat: *„Știi ce spune însoțitorul tău? Spune cutare și cutare!”* El a răspuns:

إِنْ كَانَ قَالَ ذَلِكَ فَقَدْ صَدَقَ

„Dacă a spus aceasta, atunci a spus adevărul!”[17]

El este, așadar, cel deplin sincer al comunității. Nimeni nu ajunge la rangul său de sinceritate desăvârșită. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصِّدِّيقُونَ﴾

„Cei care cred în Allah și în trimișii Săi, aceia sunt cei deplin sinceri.”

Coran, al-Ḥadīd 57:19 (fragment)

Cel dintâi din această comunitate care intră în această cinstire și în acest nume este Abū Bakr al-Ṣiddīq, Allah să fie mulțumit de el. Nimeni nu ajunge la rangul său în această privință.
Privește această minunată întâmplare! Odată, Profetul ﷺ le vorbea companionilor, iar Abū Bakr și ʿUmar nu erau de față. Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, a relatat:

صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَلَاةَ الصُّبْحِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَسُوقُ بَقَرَةً إِذْ رَكِبَهَا فَضَرَبَهَا، فَقَالَتْ: إِنَّا

17 Relatat de al-Ḥākim, 3/65, de Abū Nuʿaym în Maʿrifat al-ṣaḥābah, 1/82, și de al-Bayhaqī în Dalāʾil al-nubuwwah, 2/361, din hadithul lui ʿĀʾishah, Allah să fie mulțumit de ea. Al-Ḥākim l-a declarat autentic, iar al-Dhahabī a fost de acord cu el. Și al-Albānī l-a declarat autentic în al-Ṣaḥīḥah (306).

لَمْ نُخْلَقْ لِهَذَا، إِنَّمَا خُلِقْنَا لِلْحَرْثِ. فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللَّهِ! بَقَرَةٌ تَكَلَّمُ! قَالَ: فَإِنِّي أُؤْمِنُ بِهَذَا، أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَمَا هُمَا ثَمَّ. وَبَيْنَمَا رَجُلٌ فِي غَنَمِهِ إِذْ عَدَا الذِّئْبُ فَذَهَبَ مِنْهَا بِشَاةٍ، فَطَلَبَ حَتَّى كَأَنَّهُ اسْتَنْقَذَهَا مِنْهُ، فَقَالَ لَهُ الذِّئْبُ: هَذَا اسْتَنْقَذْتَهَا مِنِّي، فَمَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبُعِ، يَوْمَ لَا رَاعِيَ لَهَا غَيْرِي؟ فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللَّهِ! ذِئْبٌ يَتَكَلَّمُ! قَالَ: فَإِنِّي أُؤْمِنُ بِهَذَا، أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَمَا هُمَا ثَمَّ

„Trimisul lui Allah ﷺ a împlinit rugăciunea de dimineață, apoi s-a întors spre oameni și a spus: «Un om mâna o vacă. S-a urcat pe ea și a lovit-o. Ea a spus: ‹Noi nu am fost create pentru aceasta, ci am fost create pentru arat.›» Oamenii au spus: «Slăvit fie Allah! O vacă a vorbit!» El a spus: «Eu cred aceasta, la fel și Abū Bakr și ʿUmar.» Ei doi nu erau acolo. «Un om se afla lângă oile sale, când un lup a năvălit și a luat una dintre ele. Omul l-a urmărit până când părea că o scăpase de el. Lupul i-a spus: ‹Pe aceasta ai scăpat-o de mine. Dar cine va avea grijă de ea în ziua fiarelor, în ziua în care nu va avea alt păstor decât pe mine?›» Oamenii au spus: «Slăvit fie Allah! Un lup vorbește!» El a spus: «Eu cred aceasta, la fel și Abū Bakr și ʿUmar.» Ei doi nu erau acolo.”[18]

18 Relatat de al-Bukhārī (3471).

Privește la al-Ṣiddīq și la credința lui! Privește ce călăuzire deplină aveau companionii, Allah să fie mulțumit de ei!

Dacă am începe să vorbim despre virtuțile lui Abū Bakr și ale lui ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi, numai prin ceea ce a venit în Coran și în Sunnah Profetului ﷺ, nu ne-ar ajunge o singură prelegere, nici mai multe prelegeri, nici o singură lecție și nici mai multe lecții, atât de multe sunt virtuțile și meritele de care au fost învrednicițiacești doi companioni.

De aceea, ne îndreptăm către Allah, Atotputernicul și Preamăritul, și Îl rugăm prin numele Sale cele frumoase, prin însușirile Sale înalte și prin faptul că El este Allah, în afară de Care nu există nicio divinitate demnă de adorare, să nu pună în inimile noastre dușmănie față de niciunul dintre companionii Profetului ﷺ și față de niciun credincios. Să ne ierte pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință.

Îl rugăm, Slăvitul și Preaînaltul, prin numele Sale cele frumoase și însușirile Sale înalte, să ne adune în Ziua Învierii alături de Profetul Său cel Nobil și de companionii săi binecuvântați. Îl rugăm să ne adune în Ziua Învierii alături de Abū Bakr, de ʿUmar, de ʿUthmān, de ʿAlī și de soțiile Profetului nostru ﷺ — Allah să fie mulțumit de ele și să le mulțumească! — și să ne adune alături de toți companionii, oamenii treptelor înalte și ai locurilor ridicate!

6 Îndemn la studierea vieților companionilor

Frați în Islam, trebuie să ne îngrijim să studiem viețile companionilor, meritele și virtuțile lor, începând cu ceea ce a venit despre ei în Coranul cel Nobil, apoi cu ceea ce a venit în Sunnah Profetului celui Nobil ﷺ și cu relatările binecuvântate și cuvintele măreațe pe care înaintașii acestei comunități și învățații religiei le-au consemnat în cărțile de hadith: de pildă, în Ṣaḥīḥ al-Bukhārī și Ṣaḥīḥ Muslim, în cele patru Sunan, în colecțiile de tip musnad și muʿjam, în fasciculele de hadith și în cărțile închinate în mod aparte virtuților companionilor. Din această lectură vom dobândi multe foloase.

Primul punct: dacă citești despre companioni, despre veștile lor, despre viețile și relatările lor frumoase, îți vor spori iubirea pentru ei, lauda lor, rugăciunea ca Allah să fie mulțumit de ei, cererea de iertare pentru ei și pomenirea lor de bine. Acest folos este, el singur, îndeajuns!

Al doilea folos: când le citești viețile, să te străduiești să le urmezi exemplul. Cu cât urmezi mai mult exemplul companionilor, cu atât ești mai aproape de bine. Cu cât urmezi mai mult exemplul companionilor, pășești pe calea lor și mergi pe urmele lor, cu atât ești mai aproape de bine. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾

„Voi sunteți cea mai bună comunitate scoasă la iveală pentru oameni.”

Coran, Āl ʿImrān 3:110 (fragment)

Iar Profetul ﷺ a spus:

خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي

„Cei mai buni oameni sunt cei din generația mea."[19]

Pentru aceştia, Allah a mărturisit că sunt cei mai buni şi Trimisul Său ﷺ a mărturisit aceasta. Cu cât le urmezi mai mult exemplul, cu atât eşti mai aproape de bine.

Al treilea folos: vei fi departe, cât mai departe de a-i ponegri, de a te lega de ei, de a-i ataca ori de alte lucruri asemenea. Ți s-a poruncit să ceri iertare pentru ei, să îi lauzi, să îi cinsteşti, să le arăți bunătate, iubire şi respect. Citirea vieților lor îți va spori iubirea pentru ei, lauda lor, cinstirea lor şi rugăciunea ca Allah să fie mulțumit de ei şi te va îndepărta de vorbirea nedreaptă despre ei.

19 Relatat de al-Bukhārī (2652, 3651, 6429) şi Muslim (2533), din hadithul lui Ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el.

7 Atitudinea față de neînțelegerile dintre companioni

Mai rămâne o ultimă chestiune, care privește neînțelegerile ce au avut loc între companioni. Care este datoria noastră în această privință?

Vom aminti aici cuvintele unuia dintre înaintași, care, întrebat despre aceasta, a răspuns: „A fost o încercare de care Allah ne-a păzit săbiile; să ne păzim, așadar, și limbile de ea!”[20]

Un altul dintre înaintași, întrebat și el despre asemenea lucruri, a recitat cuvintele lui Allah Preaînaltul:[21]

﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾

„Acea comunitate a trecut. Ei au ceea ce au câștigat, iar voi aveți ceea ce ați câștigat. Voi nu veți fi întrebați despre ceea ce făceau ei.”

Coran, al-Baqarah 2:134

20 Se relatează de la ʿUmar ibn ʿAbd al-ʿAzīz, Allah să aibă milă de el. A se vedea Ḥilyat al-awliyāʾ, 9/114, și al-Mujālasah (1965), cu formularea: „Sunt vărsări de sânge de care Allah mi-a păzit mâinile. De ce să îmi pătez limba cu ele?”

21 Este vorba despre imamul Aḥmad. A se vedea al-Sunnah al lui al-Khallāl, 2/481.

Să presupunem că unul dintre companioni a greșit. Oare Allah, Atotputernicul și Preamăritul, îți va cere ție socoteală în Ziua Învierii pentru această greșeală? Preaînaltul a spus:

﴿وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾

„Voi nu veți fi întrebați despre ceea ce făceau ei.”
Coran, al-Baqarah 2:134 (fragment)

De ce te afunzi, atunci, în neînțelegerile dintre companioni, când nu ești nici cel care le cere socoteală și nici cel care îi supraveghează?

﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾

„Acea comunitate a trecut. Ei au ceea ce au câștigat, iar voi aveți ceea ce ați câștigat. Voi nu veți fi întrebați despre ceea ce făceau ei.”
Coran, al-Baqarah 2:134

Mai este un lucru de cea mai mare însemnătate: acea greșeală despre care presupunem că s-ar fi găsit la unii companioni trebuie așezată în balanța Islamului. Profetul ﷺ spune:

إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ

„Când judecătorul dă o hotărâre, străduindu-se să afle adevărul, și nimerește, are două răsplăți. Iar când dă o hotărâre, străduindu-se să afle adevărul, și greșește, are o răsplată.”[22]

22 Relatat de al-Bukhārī (7352) și Muslim (1716), din hadithul lui ʿAmr ibn al-ʿĀṣ, Allah să fie mulțumit de el.

Prin urmare, lucrurile transmise despre neînțelegerile și greșelile companionilor nu ies din două situații:

- Fie sunt minciuni născocite împotriva lor, iar aceasta este cea mai mare parte a celor transmise.
- Fie sunt autentice și dovedite. Ceea ce s-a transmis autentic despre ei ține de strădania lor de a afla adevărul: unul poate fi un învățat care a judecat și a nimerit, având două răsplăți, ori un învățat care a judecat și a greșit, având o răsplată, iar greșeala îi este iertată.

De aceea, omul nu trebuie să se afunde în neînțelegerile dintre companioni decât dacă dorește să îi apere, să le ocrotească onoarea și să le arate locul, rangul și însemnătatea. Allah să fie mulțumit de ei și să îi mulțumească!

În cele din urmă, închei această scriere cu următoarea rugăciune:

O, Allah, binecuvântează-l pe Muḥammad și familia lui Muḥammad, așa cum l-ai binecuvântat pe Ibrāhīm și familia lui Ibrāhīm! Tu ești Vrednic de Laudă, Plin de Glorie. Revarsă binecuvântările Tale asupra lui Muḥammad și asupra familiei lui Muḥammad, așa cum le-ai revărsat asupra lui Ibrāhīm și asupra familiei lui Ibrāhīm! Tu ești Vrednic de Laudă, Plin de Glorie.

O, Allah, fii mulțumit de califii drept călăuziți și de călăuzitorii îndrumați: Abū Bakr al-Ṣiddīq, ʿUmar al-Fārūq, ʿUthmān Dhū al-Nūrayn și ʿAlī, tatăl lui al-Ḥasan și al-Ḥusayn! Fii mulțumit de ceilalți dintre cei zece cărora li s-a vestit Paradisul! Fii mulțumit de soțiile Profetului Tău ﷺ! Fii mulțumit de companionii Profetului Tău care au participat la Badr, de companionii Profetului Tău care au fost martori ai legământului mulțumirii, de toți companionii Profetului Tău și de cei care i-au urmat în bine!

Doamne, iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință și nu pune în inimile noastre nicio dușmănie față de cei care cred! Doamne, Tu ești Blând și Îndurător!

O, Allah, noi ne dezicem înaintea Ta și căutăm adăpost la Tine, Stăpân al Măreției și al Generozității, de calea celor care se leagă de vreunul dintre companionii Profetului ﷺ! O, Allah, ne dezicem înaintea Ta de calea lor și căutăm adăpost la Tine, Stăpân al

Măreției și al Generozității, de drumul pe care ei merg! Te rugăm, Stăpân al Măreției și al Generozității, să ne umpli inimile de iubirea tuturor companionilor Profetului Tău și să ne aduni alături de ei în Ziua Învierii, o, Stăpân al Măreției și al Generozității!

O, Allah, iartă-ne pe toți! Dăruiește-ne reușita de a împlini ceea ce iubești și ceea ce Te mulțumește și ajută-ne la bine și la evlavie!

O, Allah, Îți cerem ceea ce atrage îndurarea Ta, ceea ce ne aduce iertarea Ta, câștig din orice bine, ocrotire de orice păcat, dobândirea Paradisului și izbăvirea de Foc!

O, Allah, îndreaptă-ne religia, care este ocrotirea treburilor noastre! Îndreaptă-ne viața lumească, în care ne este traiul! Îndreaptă-ne Viața de Apoi, către care este întoarcerea noastră! Fă ca viața să ne fie spor în orice bine și ca moartea să ne fie odihnă de orice rău!

O, Allah, îndreaptă legăturile dintre noi, unește-ne inimile și călăuzește-ne pe căile păcii! Scoate-ne din întunecimi la lumină și binecuvântează-ne auzul, vederea și puterile, cât timp ne ții în viață!

O, Allah, unește-ne în ascultarea de Tine, o, Stăpân al Măreției și al Generozității, și în ceea ce ne apropie de Tine și ne îngreunează balanțele, o, Cel Viu, Cel Care există prin Sine și susține toate, o, Stăpân al Măreției și al Generozității!

O, Allah, fă-ne dintre cei care ascultă cuvântul și urmează ce este mai bun din el! Aceștia sunt cei pe care Allah i-a călăuzit și aceștia sunt cei dăruiți cu minte.

Iar încheierea rugii noastre este: toată lauda I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor. Allah să îl binecuvânteze, să îi dăruiască pace, belșug și har robului și Trimisului Său, Profetul nostru Muḥammad, precum și familiei sale și tuturor companionilor săi![23]

23 Această scriere a avut la origine o prelegere pe care am ținut-o în moscheea Qubā' din Madīnah. Ea a fost transcrisă după înregistrare și i s-au făcut câteva modificări ușoare. Am preferat să îi păstrez stilul oral pe care l-a avut în prelegere. Numai Allah dăruiește reușita.

Glosar

Hadith حديث
Relatare despre cuvintele, faptele sau aprobările Profetului ﷺ.

Lanț de transmitere إسناد
Șirul transmițătorilor prin care este transmisă o relatare.

Integritate عدالة
În contextul transmiterii relatărilor, calitatea religioasă și morală care face un transmițător demn de încredere.

Calif خليفة
Conducător al comunității musulmane după Profet ﷺ.

Bibliografie

1. Al-Bukhārī. Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 2652, 3007, 3471, 3651, 3655, 3671, 3673, 6429 și 7352.
2. Muslim. Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 1716, 2494, 2533, 2540, 2581, 2599 și 3022.
3. Abū Dāwūd. Al-Sunan, nr. 3662.
4. Al-Tirmidhī. Al-Jāmiʿ, nr. 1977, 2656, 3666 și 3747.
5. Ibn Mājah. Al-Sunan, nr. 95 și 230.
6. Al-Albānī. Al-Silsilah al-Ṣaḥīḥah, nr. 306, 312, 404 și 824.
7. Al-Khaṭīb al-Baghdādī. Al-Kifāyah fī ʿIlm al-Riwāyah, p. 49.
8. Ibn al-Athīr. Jāmiʿ al-uṣūl, nr. 6366.
9. Ibn ʿAsākir. Tārīkh Dimashq, 44/387.
10. Al-Khaṭīb al-Baghdādī. Tārīkh Baghdād, 5/147.
11. Aḥmad ibn Ḥanbal. Al-Musnad, nr. 602, 1675 și 3949.
12. Ibn Abī ʿĀṣim. Al-Sunnah, nr. 993 și 1219.
13. Abū Yaʿlā. Al-Musnad, nr. 5604.
14. Al-Ṭabarānī. Musnad al-Shāmiyyīn, nr. 1764.
15. Al-Albānī. Ẓilāl al-jannah, nr. 1193.
16. Aḥmad ibn Ḥanbal. Faḍāʾil al-ṣaḥābah, nr. 49.
17. Al-Nasāʾī. Al-Sunan al-Kubrā, nr. 8194.
18. Al-Albānī. Ṣaḥīḥ al-jāmiʿ, nr. 50.
19. Al-Ḥākim. Al-Mustadrak, 1/12 și 3/65.
20. Abū Nuʿaym. Maʿrifat al-ṣaḥābah, 1/82.
21. Al-Bayhaqī. Dalāʾil al-nubuwwah, 2/361.
22. Abū Nuʿaym. Ḥilyat al-awliyāʾ, 9/114.
23. Al-Mujālasah, nr. 1965.
24. Al-Khallāl. Al-Sunnah, 2/481.

Indice

Abū Bakr 23, 24, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 39
al-Ḥudaybiyah 30
Badr 10, 30, 39
integritate 10
lanț de transmitere 5
neînțelegerile 1, 37, 38, 39
ʿAlī 27, 28, 29, 31, 34, 39
ʿĀʾishah 22, 23, 25
ʿUmar 23, 24, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 39
ʿUthmān 24, 28, 31, 34, 39

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

WĀJIBUNĀ NAḤWA AL-ṢAḤĀBAH

CUNOAȘTERE, IUBIRE ȘI RESPECT

Un îndemn la cunoașterea și respectarea companionilor Profetului.

Prin versete, hadithuri și cuvinte ale învățaților, autorul arată locul companionilor în transmiterea religiei, virtuțile lor și datoria de a-i iubi și respecta. Explică deosebirile de merit dintre ei și atitudinea dreaptă față de neînțelegerile petrecute între ei.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro